

[Burgdorf.]

der giver adgang til at få den betalte moms tilbagebetalt, når man på ny kommer til Tyskland.

Det giver ikke alene en direkte fordel, men er også en tilskyndelse til fornyet rejse og dermed måske nye indkøb og øget valutaforbrug.

Danske handlende kan — med få undtagelser — ikke gøre gengæld ved at byde tilrejsende kunder sydfra en tilsvarende fordel. Derved forringes den danske grænsehandels konkurrencemæssige stilling.

Burgdorf: Når jeg har stillet det foreliggende spørgsmål til finansministeren, er det for om muligt at bibringe lidt mere lighed i betingelserne for de handlende nord og syd for grænsen, hvad momsgodtgørelsen angår. Når tyskerne opretholder den ordning, de nu har og har haft i længere tid, må det vel være, fordi de ser en fordel heri og ikke bare for danskernes blå øjnes skyld. Derfor mener jeg, at vi med fordel kunne indføre den samme ordning herhjemme.

Dertil kommer, at man vel ikke kan opretholde den slags skæve ordninger, den dag Danmark bliver medlem af fællesmarkedet. Jeg håber på et positivt svar fra finansministeren.

Finansministeren (Poul Møller): Lad mig straks fastslå, at jeg er enig med hr. Burgdorf i, at det er uheldigt, at der ikke gælder lige vilkår for grænsehandelen nord og syd for den dansk-tyske grænse.

Vi er bekendt med, at de handlende i Tyskland kan få godtgjort momsen på varer, som de har solgt til danske turister. Betingelserne for denne godtgørelse er, at den handlende i forbindelse med salget udsteder en særlig udførsels erklæring med specificerede oplysninger om varens art og pris samt køberens navn, adresse, pasnummer osv. Når køberen rejser ud af Tyskland, skal han sørge for at forevise varerne for det tyske toldvæsen, der så forsyner udførsels erklæringen med en attest om, at udførselen har fundet sted. Henvender køberen sig til den tyske forretning, som har solgt varerne, når han næste gang kommer til Tyskland, kan han få det betalte momsbeløb tilbage mod at aflevere den attesterede udførsels erklæring til forretningen. Køberen skal blot

sørge for at henvende sig til den tyske sælger inden 6 måneder efter, at købet har fundet sted.

De varer, som en dansker således har købt i Tyskland, i realiteten uden tysk moms, kan han indføre som rejsegods her til landet uden at betale told eller afgift, såfremt han holder sig inden for den såkaldte 350 kr.s grænse med hensyn til indkøbets størrelse. Der gælder særlige regler om tobak og stærke drikke, som det ærede medlem sikkert kender. Ved fastsættelsen af reglerne om afgiftsfri indførsel som rejsegods har man egentlig lagt til grund, at der i stedet for vor egen afgift blev betalt afgift i det land, hvori indkøbet er foregået. Det er da også tilfældet, når det drejer sig om varer, som købes i de andre nordiske lande. Jeg minder her om, at vi for et par år siden satte en stopper for en betydelig del af den afgiftsfri indførsel som rejsegods af varer, der var købt om bord i færger og skibe m. v. i udenrigs fart.

Vi har kun i et meget begrænset omfang givet mulighed for, at turister kan købe varer uden afgift til at medtage ved udrejsen her fra landet. Der praktiseres nogle specielle regler i denne henseende, hvor det drejer sig om indkøb af guld- og sølvvarer, pelsvarer og radioartikler. En udvidet adgang for udlændinge til at købe afgiftsfrit eller mod senere godtgørelse ville utvivlsomt betyde et stærkt udvidet arbejde for toldvæsenet ved grænsestederne. Hidtil har erhvervslivets interesse for sådanne ordninger, som betyder en øget regnskabsmæssig belastning af detailhandlerne, ikke været stor.

Jeg forstår imidlertid udmærket vel, at den nuværende situation er utilfredsstillende for de danske handlende i grænselandet, og jeg er indstillet på at undersøge, om der er nogen mulighed for at hjælpe på forholdene. Jeg synes imidlertid, at det var at foretrække, om de tyske myndigheder var indstillet på at ophøre med at give afgiftsgodtgørelser, fremfor at vi skulle til at fritage for dansk moms.

Jeg skal i denne forbindelse henlede opmærksomheden på, at tyskerne ikke giver refusion til rejsende fra andre fællesmarkedslande. Dette er nemlig ikke lovligt efter de direktiver, der gælder for rejsetrafikken inden for fællesmarkedet. Skulle Danmark blive medlem af fællesmarkedet, ville det